

Posudek bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Lucie Čermáková, Studená během druhé světové války, vedoucí práce doc. Alena Míšková, KDDD,
PedF UK, 2014, 56 stran + přílohy.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			X	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.			X	
Struktura práce je vyvážená a logická.			X	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		X		
Autor správně cituje.		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		X		

Celkové hodnocení (slovně)

Předkládaná bakalářská práce je členěna do čtyř kapitol různé kvality zpracování. První část je kompilační, popisná. Proč autorka místo webových stránek města nečerpala z obecní kroniky? Kapitola nepodává přesvědčivý vhled do dějin lokality před rokem 1938/1939, což by se od ní mělo předpokládat (nesourodé jsou především podkap. 1.6, 1.7., 1.8.) Z kapitoly pak nevyplývá, jaké bylo národnostní složení obce, což jsou následně skutečnosti, se kterými práce operuje.

Další kapitoly se jeví plastičtější, autorka se opakovaně opírá o studovaný archivní materiál, který však dostatečně nevyužila (platí to i o souboru rozhovorů). Některé zápisy obecní kroniky z let 1938-1948 jsou rozhodně zajímavé, defendetka na ně dobře upozornila, ale nepoložila si otázku, kdy text vznikl, zda se jedná o autentické zápisy, či pozdější (a tudíž automaticky zkreslující) upamatování se. Markantní je to zejména na s. 29. Není také vhodné opakovat v textu dlouhé seznamy osob, i když to v některých případech působí nechtěně úsměvně. Především v případě seznamu obyvatel Studené, kteří o své lopaty a krompáče přišli (s. 43-44).

Nelogicky zpracovaná se jeví kapitola 4. Konec války. Defendetka vychází z obecných citací hodnotících situaci v celém protektorátu, přičemž by se mohlo zdát, že to odpovídá i situaci ve Studené, ale bylo-li tomu tak, se čtenář nedoví.

Čtenář předkládané bakalářské práce se však nemůže ubránit silným rozpakům ve chvíli, kdy autorka opakovaně Studenou řadí k „jižním Čechám“ a hovoří o ní jako o jihočeské obci. Obec Studená však historicky (sama autorka na to i upozornila) historicky přináleží k Moravě. Nebylo by tedy opodstatněné hledat další archivní prameny nikoliv v Jindřichově Hradci, ale například v Zemském moravském archivu či v SOkA v Jihlavě? Také je zarážející, že autorka nevzala v potaz i další alternativní pramenné zdroje, například materiály četnických stanic, případně lidových soudů, které z různých a odlišných úhlů musí pojednávat o předmětné problematice. Je to opodstatněné v situaci, kdy jiné prameny nejsou dostupné, tak jako je to v tomto případě.

V textu se také neubrání opakování již řečeného (s. 7, s. 11), někdy jsou formulace nesrozumitelné: „Studená leží v pohraničí, do oblasti Sudet nespádala, a proto se sem během války sestěhovali lidé z těchto okupovaných oblastí“ (s. 7-8), „několika set stránkové kartony“ (s.8), „hledali útěchu v cizím rozhlase“ (s. 28), „Zdalo se, že počasí nepřálo Němcům, stejně tak jako většina obyvatelů Studené.“ (s. 31) atp. Přes všechny vytčené výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Navržená známka **velmi dobře či dobře (na základě průběhu obhajoby)**

13. května 2014

PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.